

Lírica trobadoresca medieval

**Oralitat, emoció, arqueologia intersistèmica,
transmediació i performanee**

La tradició trobadoresca té una llarga presència en la cultura catalana. Ha estat protagonista en el període medieval; imitada, refosa i àmpliament glossada per la tradició literària posterior; motiu de recerca filològica i musicològica, sobretot a partir del segle XX; i -fins i tot- podriem dir que ha estat banalitzada tant per operacions de falsa arqueologia i interpretació musical, com per estratègies econòmiques i comercials, o per projeccions suposadament ideològiques i/o identitàries. El nostre patrimoni trobadoresc és considerable, només cal revisar els catàlegs de la Biblioteca de Catalunya o les tesis doctorals presentades al voltant del grup d'investigadors de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i de les universitats catalanes al llarg dels darrers anys. Després dels treballs de recerca filològica de Martí de Riquer i els seus deixebles, i musicològica d'Higini Anglés, els dos grans mestres dels estudis trobadorescos a Catalunya, calen noves perspectives i un apropament d'aquest repertori líric (poesia i música) a l'univers crític contemporani. És necessari un plantejament comparatiu i contextual d'aquests repertoris, tenint en compte factors de tipus sociològic, performatiu, o econòmic, entre d'altres. I és indispensable per la seva comprensió, reflexionar la manera de difondre la lírica trobadoresca en els seus diferents vessants, però principalment la musical, per un públic contemporani. Aquest és l'objectiu d'aquesta obra que proposa una nova lectura d'aquest patrimoni donant veu no només als seus protagonistes (joglars, trobadors, *trobairitz*, clergues...), sinó també als investigadors actuals que difonen el patrimoni trobadoresc literari i musical medieval de tradició oral en el món contemporani.

